

РЕШЕНИЕ

№ 3710

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11880** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Б., роден в [населено място], гражданин на А., с код по БУЛСТАТ[ЕИК], подадена чрез адвокат Р. П. от САК, срещу мълчалив отказ на Кмета на Столична община за издаване на индивидуален административен акт по искане вх.№ СОА21-ГР94-4532/26.08.2021г., с който за безпрепятствено ползване на гараж, собственост на жалбоподателя, намиращ се на ул.В. в [населено място], бъде забранен престоя и паркирането в зоната за платено паркиране, находяща се пред гаража, чрез поставяне на знак В27 „Забраняват се престоят и паркирането“ и полагането на пътна маркировка „Начупена линия“ М14. В жалбата се твърди че мълчаливият отказ на Кмета на Столична община е незаконосъобразен. Сочи се, че жалбоподателят, като собственик на недвижим имот, намиращ се в [населено място], [улица], в кв.Л., в който имот притежава и гараж с излаз на ул.В., поради обособяването на ул.В. като зона за платено паркиране с организация на паркирането от лявата й страна по посока на движението и положена маркировка за паркиране на срещуположната страна на улицата, срещу гаража на същия, не му позволява свободно ползване на гаража по предназначение чрез влизане/излизане от гаража с автомобил. Твърди, че притежавания от него автомобил, поради габаритите си и поради размерите на ул.В. не може да извърши маневри, за да влезе/излезе от гаража, в случай че на улицата има паркирани автомобили в зоната за платено паркиране. Моли за отмяна на мълчаливия отказ. Претендира разноски.

В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. П., която

поддържа жалбата.

Ответникът – кмет на Столична община се представлява от юриконсулт В., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

В производството са приети като доказателства представените от ответника с административната преписка. По искане на жалбоподателя е допуснато изслушването на съдебно-техническа експертиза.

Съдът, с оглед приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу акт, подлежащ на оспорване.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот- ПИ с идентификатор 68134.900.190.2, намиращ се [улица] в [населено място], в който имот е собственик и на гараж, с вход / излаз/ откъм ул.В.. Не се спори и че жалбоподателят е собственик на лек автомобил марка М. Г. 2.0 DI.D, като входа на гаража е откъм страната на активната лента за движение на ул.В..

Със Заповед № СОА17/РД95-555/29.09.2017г. на Кмета на Столична община са определени зоните за платено паркиране от 21 подзона, в сила от 01.10.2017г., в участъка, образуван в границит на бул.А., бул.Ч. връх и бул.Д. Б., в който участък попада и ул.В.. В този участък от зоната за платено паркиране, въз основа на одобрена и съгласувана схема, преди въвеждане в експлоатация на съответната зона, е положена хоризонтална и вертикална маркировка, означаващи местата за платено паркиране и границите им на пътното платно и извършен монтаж на антипаркинг стълбчета. Конкретно поддържането и въвеждането на организацията на движението на територията на [населено място], е осъществено от дирекция „Управление и анализ на трафика“ в Столична община, въз основа на приетите проекти за организация на движението.

От заключението на изслушаната съдебно-техническа експертиза се установява, че пътен знак „Зелена зона“ е поставен на 26,60 метра от кръстовището на [улица]с [улица]в посока към гаража на жалбоподателя, който се намира на разстояние от 43,70 метра след линията на този .Вещото лице установява, след измервания на място, че широчината на пътната лента пред гаража е 3,50 метра, а широчината на тротоарната площ пред гаража е 1 метър.

При установеното разстояние от линията на вратата на гаража до паркираните срещу него автомобили, което е равно на 4,5 метра и минимален радиус на завиване на автомобила от 5,5 метра, заключението на вещото лице е, че практически е невъзможно свободното, безпроблемно ползване на гаража, собственост на жалбоподателя при наличието на плътна колона от паркирани автомобили в насрещната лента за движение срещу гаража. При наличие на паркирани автомобили вещото лице сочи, че няма и никаква възможност за придвижване на автомобила на жалбоподателя върху платното за движение за влизане или излизане от гаража между паркираните автомобили и входа на гаража.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и пълно, даващо отговор на поставените въпроси, неоспорено от страните в производството.

При тази фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 98 ал.2 т.2 от Закона за движението по пътищата паркирането е забранено на платното за движение и на тротоара, непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях. Идентична забрана съдържа и нормата на чл.101 ал.2 т.2 от Правилника за приложение на Закона

за движение по пътищата. Забрана за паркиране на платното за движение и на тротоара, непосредствено пред входовете на жилищни сгради и гаражи, когато това затруднява достъпа до тях, се съдържа и в чл.46 т.2 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община, като в чл.73 от същата наредба са определени границите на подзона 21, от зоните за почасово платено паркиране, в която попада адреса на жилищния имот и гаража, собственост на жалбоподателя.

Нормата на чл.54 от вече посочената Наредба определя, че режим на почасово платено паркиране на ППС се въвежда със заповед на кмета на Столична община. Съгласно чл.60 от Наредбата със заповедта по чл. 54, кметът на Столична община може да въведе временни и постоянни ограничения при паркиране в зоните за почасово платено паркиране, а съгласно чл.61 отново от Наредбата кметът на Столична община, в случаи на провеждане на заявени по съответен ред мероприятия от частен или обществен характер, може със заповед да закрива временно, частично или цялостно участъци от зоните за почасово платено паркиране.

Събраните в производството доказателства и най-вече заключението на съдебно-техническата експертиза установяват, че в процесния случай при въвеждането в експлоатация на зоната за платено паркиране в участъка на [улица] и полагането на хоризонталната маркировка, обозначаваща границите на местата за платено паркиране на ул.В., пред гаража на жалбоподателя, не е съобразена забраната, съдържаща се в чл. чл. 98 ал.2 т.2 от Закона за движението по пътищата, чл.101 ал.2 т.2 от Правилника за приложение на Закона за движение по пътищата и в чл.46 т.2 от Наредбата за организацията на движението на територията на Столична община. Границите на местата за платено паркиране в участъка от ул.В., попадащ пред гаража на жалбоподателя с вход/излаз на тази улица, са определени по начин, който прави практически невъзможно свободното, безпроблемно ползване на гаража, собственост на жалбоподателя при наличието на паркирани автомобили и не дава никаква възможност за придвижване на автомобила на жалбоподателя върху платното за движение за влизане или излизане от гаража между паркираните автомобили и входа на гаража.

Поради това, жалбата се явява основателна. Налице са законовите предпоставки за издаване на акт/заповед от Кмета на Столична община, с който , в изпълнение на правомощията си по чл.60 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община се въведе постоянно ограничение за паркиране в зоната за платено паркиране в участъка от ул.В. пред входа на гаража, собственост на жалбоподателя, което , в изпълнение на забраната за паркиране по чл.98 ал.2 т.2 от Закона за движение по пътищата да забрани паркирането в този участък , доколкото същото безспорно затруднява достъпа с автомобил до гаража на жалбоподателя и ползването му по предназначение.

Така формиранят отказ следва да бъде отменен, а делото да бъде изпратено като преписка на Кмета на СО за издаване на посочената заповед.

По отношение на искането в жалбата за поставяне на знак В27 „Забраняват се престоят и паркирането“ и полагането на пътна маркировка „Начупена линия“ М14, доколкото същото е част от изпълнението на заповедта на Кмета на Столична община за забрана за паркиране в конкретния участък от ул.В., съдът намира че не следва да има изрични указания до ответника, още повече че поставянето на пътни знаци се извършва и в съответствие с разпоредбите на Наредба № 18 от 23 юли 2001 г. за

сигнализация на пътищата с пътни знаци.

При този изход на спора, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и претендирани разноски в общ размер от 1310 лв. от които 1000 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, 10 лв. държавна такса и 300 лв. за възнаграждение на ВЛ по допуснатата експертиза. С оглед предмета на делото и процесуалната активност на пълномощника на жалбоподателя, съдът намира възражението на пълномощника на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, за неоснователно.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 173 и чл. 143 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. Б., роден в [населено място], гражданин на А., с код по БУЛСТАТ[ЕИК], мълчалив отказ на Кмета на Столична община за издаване на индивидуален административен акт - заповед по искане вх.№ СОА21-ГР94-4532/26.08.2021г., с която, за безпрепятствено ползване на гараж, собственост на Н. Б., роден в [населено място], гражданин на А., с код по БУЛСТАТ[ЕИК], с вход/излаз на ул.В. в [населено място], да бъде забранено паркирането в зоната за платено паркиране, находяща се пред гаража.

ВРЪЩА преписката на Кмета на СО за издаване на указаната заповед в едномесечен срок.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. Б., роден в [населено място], гражданин на А., с код по БУЛСТАТ[ЕИК], направените в производството разноски в размер на 1310 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: